

RET TEN I SØNDERBORG

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 14. december 2015 i sag nr. BS C4-1502/2014:

Gårdejer A
Vordingborg
mod
Sydbank A/S
Peberlyk 4
6200 Aabenraa

Under denne ved stævning indleveret til retten den 16. oktober 2014 anlagte sag har sagsøgeren, A, senest i sin replik af 16. februar 2015 nedlagt følgende påstande:

Påstand 1: Sagsøgte, Sydbank A/S tilpligtes *principalt* at anerkende, at den med sagsøgeren indgåede aftale om valutaswap (ref. 4888683N/170011/4) med tilhørende rammeaftaler og pantsætningsaftaler er uforbindende for sagsøgeren, således at han stilles som, at aftalen ikke var indgået; *subsidiært* til sagsøgeren at betale erstatning, hvilken erstatningspåstand kan opgøres til 7.118.004,99 kr.; *mere subsidiært* at skadesløsholde sagsøgeren for hans økonomiske tab forbundet med indgåelsen af valutaswap-aftale af 25. september 2018 (ref. 4888683N/170011/4).

Påstand 2: Sagsøgte tilpligtes til sagsøgeren at betale erstatning for de renter, gebyrer og omkostninger, herunder omkostninger til rådgivere, som han har været tvunget til at afholde, hvilket foreløbigt kan opgøres til 8.033.144,50 kr.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse, idet banken principalt har gjort gældende, at sagsøgerens krav er underlagt den 3-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1, og derfor var forældet på tidspunktet for sagens anlæg.

Sagsøgeren har i relation til dette nedlagt påstand om, at hans ugyldighedsindsigelse og/eller økonomiske krav ikke er fortabt ved forældelse eller passivitet, subsidiært at hans økonomiske krav kan bringes i modregning over sagsøgtes hovedkrav.

Særligt hvad angår den principale påstand 1 har sagsøgeren overordnet gjort gældende, at denne ikke er omfattet af forældelsesloven, idet der er tale om en ugyldighedsindsigelse, der ikke kan indeholdes i forældelseslovens

anvendelsesområde, der ifølge lovens § 1 omfatter ”fordringer på penge eller andre ydelser”.

Efter sagsøgtets begæring har retten i medfør af retsplejelovens § 253, stk. 1 og stk. 2, truffet bestemmelse om, at forældelses-/passivitetsspørgsmålet skal udskilles til selvstændig forberedelse og afgørelse.

Sagens omstændigheder

Den 17. december 2007 deltog sagsøgeren og hans hustru, C, i et møde hos sagsøgte, der var repræsenteret af porteføljemanager ... og erhvervsrådgiver F. På mødet fik sagsøgeren og hans hustru udleveret og gennemgået et rådgivningsmateriale, dateret samme dag og benævnt ”Gældspleje - renteswap”. Af materialet fremgik det blandt andet under overskriften: ”Hvad skal man være opmærksom på”, at ”På udløbsdagen er markedsværdien lig nul og forretningen er ude af verden”. Efter det afholdte orienteringsmøde underskrev sagsøgeren den 21. december 2007 en såkaldt renteswap-aftale med en hovedstol på 3.330.000 € og med den 31. december 2012 som justeret slutdato. Endvidere underskrev han en rammeaftale ”om køb og salg af valuta- og værdipapirforretninger, herunder rente- og valutaswaps, jf. værdipapirhandelslovens § 2”, og hvoraf det blandt andet fremgår:

3. Markedsværdiopgørelse

...

Mellem parterne i denne aftale er aftalt, at nettomellemværendets markedsværdi maksimalt må udgøre EUR 316.350.

Denne værdi vil blive nedskrevet i DiBa Bank A/S's bøger i takt med amortiseringer samt med procentvise, årlige reguleringer.

...

7. Sikkerhedsstillelse

Til sikkerhed for ethvert krav DiBa Bank A/S måtte få i forbindelse med forretninger under denne rammeaftale, kan A på særskilt pantsætningsaftale/aftale om finansiell sikkerhedsstillelse have givet sikkerhed i nærmere specificerede effekter, herunder det til enhver tid indestående beløb på afregningskontoen.

DiBa Bank A/S forbeholder sig ret til uden varsel at stille krav om (yderligere) sikkerhedsstillelse, hvis DiBa Bank A/S skønner, at A's engagement giver anledning hertil.

...

Hvis A undlader at imødekomme et sådant krav om (yderligere) sikkerhedsstillelse inden 1 bankdag, er dette misligholdelse af denne Rammeaftale, jf. punkt 12.

...

A's ansvar

Beslutningen om at indgå henholdsvis undlade at indgå forretninger træffes alene af A for dennes regning og risiko. I den forbindelse er A bekendt med, at handel med finansielle instrumenter kan være forbundet med betydelige risici.

Tab, der måtte opstå som følge af sådanne dispositioner, påhviler alene A.

DiBa Bank A/S påtager sig kun at foretage dispositioner efter instruks fra A og påtager sig ingen pligt til at rette henvendelse til A, herunder til at holde A underrettet om aktuelle markeds-, børsmarkeds- og valutaforhold.

DiBa Bank A/S yder rådgivning om forretninger efter bedste skøn og er ikke ansvarlig for tab, der måtte opstå for A som følge heraf.

...

9. Legitimation og gyldighed

Ved sin underskrift på denne Rammeaftale indestår A for, at de af Rammeaftalen omfattede transaktioner ligger indenfor foreningens vedtægtsmæssige formål.

I øvrigt gælder de Almindelige forretningsbetingelser for banken i det omfang, de ikke er fraveget.

A bekræfter med sin underskrift på nærværende Rammeaftale at have modtaget en kopi af Rammeaftalen og af de Almindelige forretningsbetingelser for DiBa Bank A/S og at have gjort sig bekendt med indholdet, som i det hele tiltrædes".

Som det fremgår af "Rammeaftalen", underskrev sagsøgeren tillige en "pantsetningsaftale/finansiell sikkerhedsstillelse". Af denne fremgår det blandt andet:

"...

Pantet

A pantsætter overfor DiBa Bank A/S det til enhver tid indestående på sikringskonto ... til sikkerhed for enhver af A's forpligtelser, der hidrører fra forretninger indgået under Rammeaftale om køb og salg af valuta- og værdipapirforretninger, herunder rente- og valutawaps, jfr. værdipapirhandelslovens § 2, dateret den 21. december 2007("Rammeaftalen").

Indskud på sikringskonto

Såfremt en for A negativ markedsværdi af en forretning overstiger det i Rammeaftalen eller ved denne pantsetningsaftale aftalte maximum på EUR 316.350,00 er DiBa Bank A/S berettiget, men ikke forpligtet, til at kræve indbetaling på sikringskontoen.

Markedsværdien opgøres efter principperne i Rammeaftalens pkt. 3 og pkt. 13.

Vælger DiBa Bank A/S, at der skal stilles sikkerhed, skal A overføre et beløb, hvorved den for DiBa Bank A/S opståede risiko som følge af den negative markedsværdi nedbringes til DKK 0,00. DiBa Bank A/S's anmodning om sikkerhedsstillelse vil indeholde en angivelse af det beløb, som skal indbetales. Beløbet skal være DiBa Bank A/S i hænde inden 1 bankdag efter A's modtagelse af DiBa Bank A/S's anmodning herom.

Ændrer markedsværdien sig så denne bliver yderligere negativ, kan DiBa Bank A/S kræve yderligere sikkerhed.

...

6. Misligholdelse

Manglende rettidig indbetaling af sikkerhedsstillelse er at anse for misligholdelse af nærværende pantsetningsaftale samt af Rammeaftalen, bl.a. med deraf følgende ret til straks at afvikle forretninger. DiBa Bank A/S kan dog vælge udelukkende at afvikle enkelte forretninger. Ved afvikling af en forretning opgøres forretningens markedsværdi på afviklingstidspunktet og A's eventuelle betalingsforpligtelse kan kræves indbetalt eller debiteres sikringskontoen efter DiBa Bank A/S's valg.

...

10. Diverse

...

A bekræfter ved sin underskrift på nærværende pantsætningsaftale at have modtaget en kopi af pantsætningsaftalen, Rammeforfølgjemanager E, der orienterede ham om udviklingerne på finansmarkedet, herunder en forventet rentestigning, og bad ham overveje, hvorvidt renteswap'en skulle lukkes ned. Efter at sagsøgeren have tænkt over tingene, blev han den følgende dag igen ringet op af nævnte E, der orienterede ham om blandt andet gevinsten ved en indfrielse af renteswap'en. Sagsøgeren besluttede på denne baggrund at lukke denne, hvilket skete den 27. s.m. og med en gevinst på 268.520,00 kr.

Et halvt års tid efter renteswap-aftalens indgåelse blev sagsøgeren den 25. juni 2008 telefonisk kontaktet af sagsøgte v/porteføljemanager E, der orienterede ham om udviklingerne på finansmarkedet, herunder en forventet rentestigning, og bad ham overveje, hvorvidt renteswap'en skulle lukkes ned. Efter at sagsøgeren have tænkt over tingene, blev han den følgende dag igen ringet op af nævnte E, der orienterede ham om blandt andet gevinsten ved en indfrielse af renteswap'en. Sagsøgeren besluttede på denne baggrund at lukke denne, hvilket skete den 27. s.m. og med en gevinst på 268.520,00 kr.

Efter dette var der blandt andet i september måned 2008 flere samtaler mellem sagsøgeren og E om blandt andet en valutaswap i CHF mod euro. Dette blev fulgt op af en e-mail af 16. september 2008 fra E og vedhæftet en fil med "beregning på omlægning" samt muligt andet "rådgivningsmateriale". På denne baggrund, og efter yderligere møder og/eller samtaler mellem parterne, fremsendte eller overgav sagsøgte den 28. september 2008 et brev stilet til sagsøgeren og med teksten:

"Vi henviser til, at du den 18. september 2008 har indgået en valutaswap med os.

I den anledning fremsender vi vedlagt Handelsbekræftelse, Rammeforfølgjemanager E, der orienterede ham om udviklingerne på finansmarkedet, herunder en forventet rentestigning, og bad ham overveje, hvorvidt renteswap'en skulle lukkes ned. Efter at sagsøgeren have tænkt over tingene, blev han den følgende dag igen ringet op af nævnte E, der orienterede ham om blandt andet gevinsten ved en indfrielse af renteswap'en. Sagsøgeren besluttede på denne baggrund at lukke denne, hvilket skete den 27. s.m. og med en gevinst på 268.520,00 kr.

Vi beder dig venligst underskrive det ene "sæt" og returnere det til os indenfor 5 dage".

Af den nævnte "Handelsbekræftelse" fremgår det, at der er tale om en "EUR/CHF Valutaswap" med en hovedstol på "EUR 3.300.000,00/CHF 5.238.420,00". Endvidere fremgår det blandt andet af bekræftelsen:

"...

Hvis De er uenig i en eller flere af ovenstående oplysninger, bedes De kontakte os med henblik på en hurtig løsning af uoverensstemmelsen.

Kunden erklærer herved, at kunden indgår denne forretning baseret på sin egen bedømmelse af, hvorvidt forretningen er hensigtsmæssig for kunden og ikke på baggrund af en anbefaling fra DiBa Bank A/S. Kunden forstår forretningens vilkår og de implicerede risici. Kunden har indhentet den viden fra sine rådgivere som kunden skønner nødvendig, herunder om skattemæssige forhold. Kunden er indforstået med, at kommunikationen med DiBa Bank A/S ikke under nogen omstændigheder kan opfattes som en garanti for eller tilsikring af et bestemt resultat af forretningen".

Den 28. september 2008 underskrev sagsøgeren den nævnte Rammeforfølgjemanager E, der orienterede ham om udviklingerne på finansmarkedet, herunder en forventet rentestigning, og bad ham overveje, hvorvidt renteswap'en skulle lukkes ned. Efter at sagsøgeren have tænkt over tingene, blev han den følgende dag igen ringet op af nævnte E, der orienterede ham om blandt andet gevinsten ved en indfrielse af renteswap'en. Sagsøgeren besluttede på denne baggrund at lukke denne, hvilket skete den 27. s.m. og med en gevinst på 268.520,00 kr.

Den 28. september 2008 underskrev sagsøgeren den nævnte Rammeforfølgjemanager E, der orienterede ham om udviklingerne på finansmarkedet, herunder en forventet rentestigning, og bad ham overveje, hvorvidt renteswap'en skulle lukkes ned. Efter at sagsøgeren have tænkt over tingene, blev han den følgende dag igen ringet op af nævnte E, der orienterede ham om blandt andet gevinsten ved en indfrielse af renteswap'en. Sagsøgeren besluttede på denne baggrund at lukke denne, hvilket skete den 27. s.m. og med en gevinst på 268.520,00 kr.

Den 28. oktober 2008 meddelte sagsøgte sagsøgeren, at swappen grundet CHR kursstigning havde en negativ markedsværdi på 3.308.649,00 kr., samt at ”dermed har markedsværdien overskredet 60% af det maksimalt tilladte udsving ifølge Rammeaftalen, og derfor skriver vi til dig, som vi har aftalt. Hvis markedsværdien kommer op på 80% af det maksimalt tilladte udsving, vil vi advisere dig om, at swappen vil blive lukket, når og hvis markedsrenten kommer op på 95% af det maksimalt tilladte udsving ifølge Rammeaftalen”.

I tiden herefter og frem til den 1. april 2011 modtog sagsøgeren kvartalsvise afregninger med oplysning om rentebeløb samt størrelsen af swap'ens negative markedsværdi. Herudover modtog sagsøgeren tilsvarende oplysninger til brug ved udarbejdelsen af sit årsregnskab.

Af de fremlagte bilag fremgår det, at Rammeaftalens grænseværdi på 60% næsten kontinuerligt var overskredet, herunder den 7. og den 24. juni 2010, hvor henholdsvis 80 og 95%-grænseværdien blev ramt.

Den 29. juni 2010 skrev sagsøgte derfor således til sagsøgeren:

”CHF har den seneste tid været meget stigende, hvilket påvirker din swapaftale i negativ retning.

Idet jeg henviser til Rammeaftale af 25.09.2008 punkt 3, markedsværdiopgørelse, meddeler vi følgende:

Aftale nr. 4888683N har en negativ markedsværdi på 5.348.191,- kr. pr. 28.06.2010.

Den negative markedsværdi har oversteget det aftalte max og derved skal aftalen enten lukkes, eller der skal stilles yderligere sikkerheder, jf. Rammeaftalen af 25.09.2008 punkt 3.

Du bedes kontakte os for en drøftelse af ovennævnte”.

Den følgende dag afholdt parterne et møde i banken, hvorefter sagsøgte den 1. juli 2010 modtog en e-mail fra sagsøgte med tilbud om terminssikring af EUR/CHF, således at man kunne afdække valutarisikoen i swappen. Angiveligt grundet udgiften hertil afslog sagsøgeren den tilbudte terminssikring og accepterede i stedet den 5. s.m. bankens forslag om at forhøje Rammeaftalens kreditmaksimum til 7,5 millioner kr., henholdsvis at forøge den stillede sikkerhed med 2,2 millioner kr. Allerede nogle få uger senere var den negative markedsværdi ved at nå det nye kreditmaksimum, og efter at sagsøgte i e-mail af 20. august 2010 havde orienteret sagsøgeren herom, blev der den 14. september s.å. afholdt et møde i banken. I dette blev sagsøgerens og hans hustru orienteret om den fortsatte udvikling i CHF og fik udleveret informationsmateriale med bankens karakteristik og vurdering af CHF-udviklingen m.v. samt følgende konklusion:

”Rentefordelen ved CHF-finansiering er p.t. meget lille.

Mens risikoen for tab på valutaen er stor.

Vores anbefaler er derfor, at man ikke etablerer nye forretninger og lukker eksisterende”.

Swap-aftalen kørte desuagtet videre, og efter et hasteindkaldt møde den 27. december 2010 tilsendte sagsøgte samme dag sagsøgeren sålydende e-mail:

”Vi har i dag afholdt møde med C om din Swap. Fakta blev gennemgået. Udvikling m.m.

Negativ saldo pr. 22.12. var ca. kr. 7.258.000 kurs Chf. ca. 597, Negativ saldo pr. 27.12.10 er ca. kr. 6.950.000 kurs Chf. ca. 588,-

Følgende blev aftalt -

1. Forretning lukkes hvis kursen igen stiger til Chf. 595,- (ramme trukket helt op)

Swap-rammen 7,5 mill - nedskrives med det indfrie beløb og erstattes af et banklån, med samme rentesats som kassekredit og uden afvikling det første år - tages op derefter hvert år (nye dokumenter skal udfærdiges).

2. Chf følges af jer og såfremt denne går nedefter vurderes en eventuel løbende delindfrielse - eks.vis ved kurs Chf. 580 hvor I giver tilbagemelding herom.

Swap-rammen 7,5 mill - nedskrives med det indfrie beløb og erstattes af et banklån, men med samme rentesats som kassekredit og uden afvikling det første år - tages op derefter hvert år (nye dokumenter på både lån og Swapramme skal udfærdiges)”.

Den følgende dag sendte sagsøgte yderligere en e-mail til sagsøgeren med oplysning om, at ”kursen på Chf. i dag er steget til 595,36 og dermed har rundet det aftalte max. på 595,- i møde d. 27.12.10”, samt at ”det blev aftalt at I tager telefonisk kontakt onsdag morgen og er kursen over 595 lukkes forretningen”.

Denne henvendelse fulgte sagsøgte op med sålydende e-mail af 29. december 2010 til sagsøgeren:

”Iflg. vores telefonsamtale af i dag kl. 10.00 bekræfter jeg hermed vores ny aftale.

Din swapramme 7,5 mill er overskredet – chf. kurs er 596,8.

Vi skulle som aftalt i møde d. 27.12 have indfriet rammen, men har aftalt at fortsætte til efter nytår, mod at vi får sikkerhed i sommerhuset ...vej 27 for 2 mill og 7 mill. i gårdene. Dette skal underskrives inden 30.12.10.

Såfremt Chf. kursen stadig efter nytår er 595 eller højere tvangsindløses din swap og erstattes af et lån med afvikling og med de indlagte sikkerheder”.

Efter et møde i banken den 30. s.m. sendte sagsøgte yderligere en e-mail til sagsøgeren, og hvoraf det blandt andet fremgår:

”Mødet indledtes med en opdatering af status på swappen - som har overskredet den bevilgede ramme.

Chf.Kursen er i dag på ca. 6,0 og saldo negativ med ca. 7,669 mill. Det aftales at vi mod sikkerhed i sommerhuset ...vej 27 kr. 2 mill og 7 mill i gårdene, lader swappen løbe nytåret over, men efter nytår lukker vi denne såfremt den når 6,05.

Det aftaltes også at såfremt kursen på Chf. falder, at det er muligt at delophæve, men stadig med ovennævnte sikkerheder.

Vi har modtaget underskrevne sikkerheder og sender disse til lysning i dag. Der vil samtidig i det ny år blive lavet ny kontrakt dækkende den ny rammesats”.

I fortsættelse heraf underskrev sagsøgeren den 5. januar 2011 en ny Rammeaftale med et maksimum på 8 millioner kr. samt en hertil knyttet Pantsætningsaftale/Finansiell sikkerhedsstillelse.

Den 10. februar 2011 tilsendte sagsøgte sagsøgeren sålydende e-mail:

”Som aftalt blev 1/3 af swap'en lukket ned i går svarende til en negativ markedsværdi på ca. DKK 1,929 mio. Den resterende del repræsenterer dermed en negativ markedsværdi på ca. DKK 3,89 mio. ud fra gårsdagens kurser”.

I forlængelse heraf blev der den 28. februar 2011 optaget et lån på 1,95 millioner kr. til del-indfrielse af banken. Dette lån blev angiveligt senere indfriet via et realkreditlån i sagsøgerens sommerhus.

I tiden frem til den 24. maj 2011 steg CHF-kursen til 6,05, og samme dag meddelte sagsøgte derfor sagsøgte, at man ville tvangsindfri swappen. Dette skete den 26. s.m., og med et tab for sagsøgeren på 5,2 millioner kr.

Efter at swappen var helt lukket ned, kontaktede sagsøgeren advokat B, der optog forhandlinger med sagsøgte om, hvorledes man skulle håndtere det tab på cirka 7,2 millioner kr., som valutaswap'en havde påført ham. Advokaten afholdt i den forbindelse flere møder med repræsentanter for banken, herunder den 22. august 2011, hvor der blev indgået aftale om, at en af bankens jurister, C, skulle foretage en undersøgelse i form af en klagesag. Under behandlingen af denne, fik sagsøgeren og hans hustru samt advokat B blandt andet lejlighed til at aflytte nogle af de af banken optagne telefonsamtaler, ligesom C ved e-mail af 23. september 2011 skrev således til nævnte advokat:

”Kære B

Ja - nu blev jeg lige optaget - men hermed bekræfter jeg, at vi anerkender en suspension af eventuelle forældelsesfrister så længe, jeg behandler klagesagen (indtil afgørelse på klagen foreligger)”.

Ved skrivelse af 6. oktober 2011 tilsendte sagsøgte sagsøgeren en ny låneaftale, ”hvor vi erstatter bevilget overtræk på driftskredit nr. ... med en forhøjelse af erhvervslån nr. ...”, ligesom man blandt andet kommenterede de af sagsøgeren fremsendte budgetforslag.

Efter at advokat B havde fremsendt sine bemærkninger til låneaftalen, blev denne 8 dage senere, eller den 14. s.m., underskrevet af sagsøgeren og hans hustru.

Af låneaftalen fremgik det blandt andet:

”Vi bekræfter herved, at vi skylder DiBa Bank 7.067.849,95 kr. heraf forhøjet med 5.200.000,00 kr. inklusive stiftelsesomkostninger m.m. på 3.500,00 kr.

Afvikling

Lånet er gældende indtil videre.

...

Dette lån genforhandles hvert år medio november måned i forbindelse med fremlæggelse af budget for det kommende år.

...

Nærværende låneaftale skal ses i sammenhæng med brev til A dateret den 6/10 2011”.

Ved skrivelse af 28. oktober 2011 til advokat B meddelte C, at hun havde afsluttet sin behandling af den ovennævnte klagesag.

Endvidere anførte hun følgende om begrundelsen herfor:

”Jeg har ved sagens behandling taget hensyn til jeres indsigelser og argumenter, ligesom jeg har inddraget forklaringer fra bankens sagsbehandlere og rådgivere i sagen.

Jeg henviser til tidligere tidslister, der er udarbejdet af C og af undertegnede.

I sagen foreligger der en del skriftligt materiale der har været anvendt ved indgåelsen af den omstridte swap.

Jeg kan desuden konstatere, at A tidligere har indgået swapforretninger med banken, ligesom jeg kan konstatere, at der foreligger underskrevne dokumenter, der beviser den indgåede forretning og dennes risiko.

Såvel jeg som du, A og C har aflyttet optagelser af telefonsamtaler. Disse synes jeg også bestyrker, at swapaftalen er indgået og at der var en stor risiko ved forretningen.

Jeg har desuden ved afgørelsen lagt afgørende vægt på, at banken løbende har fulgt op på forretningen, har holdt A informeret om forretningens udvikling og jeg kan konstatere, at banken også forgæves har forsøgt at få A til at ophæve forretningen.

Jeg skal derfor meddele, at jeg ikke kan give jer medhold i klagen”.

Yderligere henvendelser fra advokat B førte ikke til noget resultat, og den 16. oktober 2014 anlagde sagsøgeren derfor nærværende sag mod Sydbank A/S, der ved skrivelse af januar 2014 blandt andet meddelte ham følgende:

”I forlængelse af at Sydbank har overtaget DiBa Bank, er dit samlede engagement i DiBa Bank pr. den 29. januar blevet overdraget til Sydbank. Det gælder fx dit indestående på konti samt dine lån og sikkerheder”.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af sagsøgeren samt vidnerne E og sagsøgerens hustru, C.

Sagsøgeren har forklaret, at han har en landbrugsuddannelse og driver landbrug med maskinstation og 3 ansatte. Førinden sagsøgeren indgik den første swap-aftale i slutningen af december 2007 havde han fastforrentede F1

og F3 lån. Sagsøgeren havde ikke nogen erfaring med swap-aftaler, men havde alene hørt herom gennem banken, vist nok i 2007. På et møde i slutningen af december s.å. fik sagsøgeren gennemgået en planche eller lignende med beskrivelser af en swap-aftale, men hvad der specifikt blev oplyst, husker han ikke i dag. Dog hæftede sagsøgeren sig ved det i materialet anførte om, at ”på udløbsdagen er markedsprisen/værdien nul og forretningen ”er ude af verden””. Denne oplysning var meget betryggende for sagsøgeren og en væsentlig årsag til, at han indgik den omhandlede rente-swap. Hertil kommer, at materialet blev gennemgået på et møde, hvor også hans 2 revisorer var til stede. Sagsøgeren har ingen erindring om, hvorvidt man på mødet drøftede risikoen ved en rente-swap og/eller, hvilken grad af risiko, han var villig til at løbe. Dog gjorde sagsøgeren det klart, at han alene ville tegne en rente-swap på 1/3 af den samlede gæld 27-29 millioner kr. Sagsøgeren husker ikke i dag, hvorvidt han af bankens rådgivere gennemgik den rammeaftale og/eller pantsætningsaftale, som han underskrev den 21. december 2007. Swap'en blev lukket ned i 2008, og efter at porteføljemanager E havde ringet og sagt, at sagsøgeren herved kunne få en del penge i hånden. Samtidig nævnte E mulighederne for en ny swap-aftale, hvilket sagsøgeren dog ikke umiddelbart var interesseret i. Efterfølgende kom spørgsmålet igen på banen, og den 16. september 2008 modtog sagsøgeren en e-mail fra E og vedhæftet en beregning på omlægning af et lån på 10 millioner kr. til en CHF-swap. Bortset fra dette modtog sagsøgeren ikke noget materiale eller orientering om, hvad en sådan swap nærmere var og/eller betød for ham. Nogle dage senere blev der afholdt et møde hjemme hos sagsøgeren. I dette deltog foruden ham selv erhvervskonsulent F og ovennævnte E. De 2 bankfolk fortalte om swap'en, som navnlig F argumenterede for og sagde, at den var uden risiko for sagsøgeren. Der blev ikke i den forbindelse og/eller under mødet talt om, hvilken risiko, sagsøgeren var villig til at løbe. Ej heller var man inde på swap'ens markedsværdi, men F sagde klart og tydeligt, at sagsøgeren ikke ville sætte penge til på denne. Dette havde ingen angiveligt ej heller gjort tidligere. Sagsøgeren havde ikke nogen erfaring med at investere i CHF, men nævnte ikke noget herom til E og F, der omvendt heller ikke spurgte ham herom. På baggrund af de på mødet modtagne informationer, herunder Es oplysning om, til hvilken kurs, han kunne få swap'en, følte sagsøgeren sig tryk ved produktet, som ville give ham en lavere rente. 8-10 dage senere modtog sagsøgeren de ovenfor omtalte ramme- og pantsætningsaftaler, som han den 25. september 2008 underskrev hjemme på bopælen uden at læse dem nøje igennem. Dette sidste skyldtes blandt andet, at sagsøgeren havde fuld tillid til banken og dens rådgivere, ligesom F havde sagt, at der var tale om standarddokumenter.

Sagsøgeren har endvidere forklaret, at hans hustru, C, efter sagsøgtes skrivelse af 28. oktober 2008 talte med F, der sagde, at ”det hele nok skulle rette sig”. Bortset fra dette, skete der ikke yderligere i anledning af det allerede da konstaterede tab, og swap'en kørte blot videre. Så vidt sagsøgeren husker, talte han ikke med banken i tiden frem til den 29. juni 2010, hvor han modtog den ovenfor refererede skrivelse om, at den negative markedsværdi nu oversteg det aftalte maksimum, samt at aftalen derfor enten skulle lukkes, eller han skulle stille yderligere sikkerhed. Sagsøgeren har heller ingen erindring om, hvorvidt - eller hvordan - han reagerede på denne meddelelse. Dog blev der den følgende dag afholdt et møde i banken, og først nu gik det

op for sagsøgeren, at han hæftede for den negative markedsværdi og kunne komme til at betale det meget store underskud. Vist nok på et senere møde kom banken ind på spørgsmålet om en rentesikring, men sagsøgeren kunne ikke helt overskue dette og afviste en sådan løsning. Resultatet af møderne blev, at sagsøgeren stillede yderligere sikkerhed, således at denne nu udgjorde cirka 7 millioner kr. Efter dette fortsatte swap-aftalen uændret frem til den 14. september 2010, hvor der på ny blev afholdt et møde i banken. Sagsøgeren deltog i dette, men husker ikke i dag, hvad der nærmere skete og/eller blev drøftet. Efter sagsøgerens erindring var han herefter ikke i kontakt med banken, førend han i december 2010 blev ringet op og bedt om at komme til møde samme dag kl. 14.00. Sagsøgeren var da i færd med snerydning, og mødet blev derfor først afholdt den 30. s.m. og under deltagelse af såvel ham som hans hustru samt ... og F som repræsentanter for banken. De 2 sidstnævnte ville have sagsøgeren til at lukke swap'en, men dette kunne han ikke overskue og afslog en sådan løsning. Sagsøgeren nævnte på mødet ikke noget om, at han regnede med, at swap'en "gik i 0", når den sluttede. Som betingelse for, at swap'en kunne fortsætte krævede bankens repræsentanter, at der blev stillet yderligere sikkerhed, og da sagsøgeren ikke havde andet valg, accepterede han blot dette. Den 5. januar 2011 underskrev sagsøgeren såvel en ny Rammeaftale som en Pantsætningsaftale/finansiel sikkerhedsstillelse. Sagsøgeren har ingen erindring om, hvorvidt de 2 nævnte repræsentanter eller andre fra banken gennemgik dokumenterne med ham, forinden de blev underskrevet. I den følgende tid holdt sagsøgeren på internettet øje med udviklingen på CHF, og da kursen faldt, besluttede han sig den 10. februar 2011 for at nedlukke 1/3 af swap'en. Dette skete på eget initiativ og uden drøftelser med banken. Ved nedlukningen blev et tab på godt 1,9 millioner kr. realiseret, og pengene i første omgang trukket på sagsøgerens kassekredit. Senere blev beløbet medtaget i et nyt lån, som erhvervskonsulent ... foreslog. Den 26. maj 2011 blev swap'en helt nedlukket. Dette skete, efter at ... havde ringet og sagt, at kreditmaksimum var overskredet, samt "at nu lukker vi den". Sagsøgeren accepterede blot dette uden nærmere drøftelser. Det herved realiserede tab på knapt 5,2 millioner kroner blev ligeledes trukket på sagsøgerens kassekredit, men senere medtaget i et nyt lån. Sagsøgeren afdrager fortsat på dette lån, som i dag er nedbragt til cirka 4 millioner kr.

Efter nedlukningen af swap'en kontaktede sagsøgeren advokat B, som fik aftalt et møde med banken. Dette fandt sted den 15. juni 2011, og så vidt sagsøgeren husker, blev det aftalt, at cand. jur. C skulle lave en undersøgelse af hele sagsforløbet, herunder den rådgivning, som han havde fået i forbindelse med indgåelsen af den omhandlede swap-aftale. Ved skrivelse af 28. oktober 2011 C advokat B, at hun efter en gennemgang af det foreliggende skriftlige materiale samt aflytning af diverse telefonsamtaler ikke kunne give sagsøgeren medhold i hans klage. Sagsøgeren fandt herefter reglerne for swap-aftaler frem og blev nu klar over, at han ikke havde modtaget en tilstrækkelig rådgivning om disse. Denne opfattelse blev yderligere bestyrket, da sagsøgeren i marts 2014 deltog i et orienteringsmøde hos en advokat i Jylland og indså, at han efter al sandsynlighed havde et krav mod sagsøgte. Sagsøgeren har set de kvartalsvise afregninger, han løbende modtog fra sagsøgte. Sagsøgeren kunne dog ikke overskue disse og troede, at det hele ville "gå i 0", når swapaftalen udløb.

Vidnet, *E*, har forklaret, at han har en cirka 16 år lang karriere i den finansielle sektor, herunder som blandt andet finansieringsrådgiver i DiBa Bank A/S, hvor han ikke længere er ansat. Vidnet har truffet sagsøgeren og var med til at indgå den i sagen omhandlede valutaswapaftale med ham. Vidnet var ligeledes med til at nedlukke denne, men har ikke på nogen måde deltaget i den renteswap-aftale, som sagsøgeren indgik i slutningen af 2007. Valutaswap'en er en gældspleje, hvor sagsøgeren kunne opnå en rentebesparelse, men som samtidig indebar en ikke ubetydelig valutakursrisiko. Over en længere periode forud for valutaswap-aftalen med sagsøgeren, havde et sådant arrangement vist sig at være en god og fornuftig løsning. For vidnet var det dog hele tiden klart, at markedet hurtigt kunne ændre sig og dermed påføre tab for de personer eller selskaber, der havde indladt sig i en sådan swap. Vidnet har da heller ikke lagt skjul på dette, når han har vejledt kunderne om produktet. Vidnet husker ikke i dag, hvad der konkret blev drøftet med sagsøgeren i forbindelse med, at han indgik den nævnte valutaswap, herunder ej heller, om der blev foretaget en risikoprofil på ham, henholdsvis hvorfor det blev aftalt at swappe euro mod CHF. Vidnet har dog vejledt mange potentielle valutaswap-kunder og er altid meget omhyggelig med at oplyse dem om den betydelige valutarisiko. Efter vidnets opfattelse har dette utvivlsomt også været tilfældet i relation til sagsøgeren, der kort forinden havde haft en renteswap med en pæn stor gevinst, og som af samme årsag må antages at have et vist kendskab til produktet. Dog er der den forskel, at en valutaswap ikke går i 0, når den udløber. Når vidnet vejleder kunderne om en rente- og/eller valutaswap, medbringer han altid et forklarende præsentationsmateriale. Hvad han konkret medbragte under drøftelserne med sagsøgeren, husker vidnet ikke, men det vil ikke være normalt kun at have den i sagen som bilag 5 fremlagte oversigt, benævnt "Variabel CHF i 5 år". Vidnet har heller ingen erindring om, hvorvidt han eller andre i banken har drøftet andre muligheder eller produkter med sagsøgeren end den omtalte valutaswap.

Vidnet, *C*, har forklaret, at hun er gift med sagsøgeren gennem de seneste cirka 30 år har arbejdet som registreret revisor. Vidnet havde dog ikke gennem sit arbejde eller på anden måde noget kendskab til swapproduktet, da sagsøgeren i december 2007 indgik den første aftale herom. Forud for dette havde sagsøgeren henvendt sig til vidnet og hendes mand og fortalt, at banken nu havde et produkt, der kunne spare dem for en del renter. I forlængelse heraf blev der den 17. december 2007 afholdt et møde, hvor blandt andre ovennævnte vidne, *E*, ud fra det i sagen som bilag 1 fremlagte præsentationsmateriale gav vidnet og hendes mand en orientering om gældspleje i form af en renteswap. Vidnet husker ikke mødets præcise indhold, herunder om de fik yderligere oplysninger om, hvad en renteswap var. Dog vil hun mene, at hun og manden var klar over, hvad det drejede sig om, herunder navnlig at swap'en gik i 0, når den udløb. For vidnet var der af samme årsag ikke nogen risiko for at lide tab ved et sådant arrangement. Så vidt vidnet husker, blev det ikke drøftet, hvilken risiko hun og sagsøgeren var villige til at løbe. Ej heller blev det vist nævnt eller drøftet, hvilke omkostninger, der var forbundet med renteswap'en. Efterfølgende, nærmere bestemt den 21. december 2007, underskrev sagsøgeren såvel en Rammeaftale som en Pantsætningsaftale/Finansiell sikkerhedsstillelse. Dette skete vist hjemme på bopælen og uden at vidnet var til stede. Vidnet er ret

sikker på, at dokumenterne ikke forud for dette var blevet gennemgået med hende og/eller sagsøgeren. Efter telefonisk henvendelse og anbefaling fra E, blev renteswap'en den 27. juni 2008 lukket ned med en gevinst på godt 268.000 kr. til sagsøgeren. Allerede da talte E om en ny swap-aftale, dog uden at dette blev konkret eller nærmere drøftet. I september 2008 ringede E flere gange til sagsøgeren og foreslog en valutaswap i CHF. Herefter sendte han den 16. s.m. en e-mail med den som bilag 5 fremlagte "Variabel CHF i 5 år". Bortset fra denne opstilling og beregning modtog vidnet og hendes mand ikke yderligere skriftligt materiale om swap'en. Nogle få dage senere var E og erhvervskonsulent F ude hos sagsøgeren for at afholde det årlige regnskabsmøde. Vidnet deltog i den sidste halvdel - eller i slutningen - af mødet, og i den tid blev der ikke nævnt noget om swap'en. Både vidnet og hendes mand troede, at swap'en var en god løsning for dem, når E og banken anbefalede den. Endvidere var de på daværende tidspunkt af den opfattelse, at valutaswap'en på samme måde som renteswap'en gik i 0, når den udløb. Dette sidste var også en væsentlig årsag til, at sagsøgeren i det videre forløb valgte at fastholde swap'en og stillede yderligere sikkerhed. Vidnet bekendt har sagsøgte aldrig talt med hende eller sagsøgeren om risikovillighed, og ingen af dem havde forestillet sig, at de "var ude i noget højrisiko". I tiden efter valutaswap-aftalens indgåelse modtog vidnet og hendes mand kvartalsvise afregninger fra sagsøgeren, således som det fremgår af bilag 13. Selv om disse viste store tab på swap'en, brugte vidnet alene oplysningerne til bogføring, samt når hun skulle opgøre det skattemæssige tab på arrangementet. Herudover foretog vidnet og hendes mand sig ikke noget, idet de jo gik ud fra, at det hele ville gå i 0, når swap'en udløb. I 2009 rettede vidnet selv henvendelse til E for at få oplyst den negative markedsværdi på valutaswap'en. Denne værdi skulle vidnet bruge ved opgørelsen af den hendes og sagsøgerens skattemæssige forhold. E kunne ikke umiddelbart oplyse den nævnte værdi, men undersøgte spørgsmålet og tilsendte derefter vidnet en e-mail af 13. marts 2009 med angivelse om, at "CHF-swappen havde ultimo 2008 en negativ markedsværdi på -2.353.061,20 kr."

Vidnet har endvidere forklaret, at sagsøgeren den 29. juni 2010 modtog en e-mail fra sagsøgte med oplysning om, at CHF'en gennem den seneste tid havde været meget stigende, samt at den negative markedsværdi nu havde oversteget det aftalte maksimum, hvorfor swap'en enten skulle "lukkes eller der skal stilles yderligere sikkerheder". E-mailen var underskrevet af F, der tillige ringede til sagsøgeren og bad ham komme til møde i banken. Vidnet var forhindret i at deltage i dette, og hun bad derfor en af sine kollegaer tage med sagsøgeren til mødet, der blev afholdt den 30. s.m. Efterfølgende blev der den 14. september 2010 afholdt yderligere et møde i banken. Her deltog vidnet og hendes mand og fik på baggrund af det som bilag 18 fremlagte materiale en orientering om CHF'en, samt hvorledes kursen på denne valuta havde udviklet sig. Hvorvidt de tillige fik rådgivning om, hvad de kunne eller skulle gøre, husker vidnet ikke. Dog har de nok fået anbefalet, at nedlukke swap'en, således som det konkluderende står anført i det nævnte materiale. Et par måneder senere blev sagsøgeren den 28. december 2010 igen ringet op af F, der bad ham komme til møde i banken for at drøfte yderligere sikkerhedsstilling, idet CHF'en "jo nærmest var gået amok". Mødet blev afholdt den 30. s.m., men vidnet husker i dag kun, at hun og i hvert fald F var til stede. Vidnet har heller ingen erindring om, hvad der specifikt blev talt om

eller drøftet på mødet, ”men det var vel noget om, hvorvidt swap'en skulle indfries”. Dette sidste anbefalede F - eller en mulig anden repræsentant for banken dog. Resultatet af mødet blev, at sagsøgeren fik frist til efter nytår mod at stille yderligere sikkerhed. På dette tidspunkt var vidnet og hendes mand stadig af den opfattelse, at swap'en ville gå i 0, når den udløb. Efter nytår var sagsøgeren den 5. januar 2011 henne i banken hos F og underskrev her en ny Ramme- og Pantsætningsaftale. Netop som vidnet og hendes mand var på vej på ferie, blev de den 9. februar 2011 ringet op af porteføljemanager ..., der oplyste, at kursen på CHF nu var faldet. Sagsøgeren indgik derfor straks aftale med ... om, at 1/3 af swap'en skulle lukkes ned. Dette skete, selv om vidnet og sagsøgeren da indså eller var klar over, at der herved blev realiseret et tab på cirka 2 millioner kr. Dette beløb trak banken i første omgang på sagsøgerens kassekredit, men efterfølgende blev det taget med i et nyt lån. Det samme var tilfældet, da den resterende del af swap'en den 26. maj s.å. blev lukket ned med et heraf følgende tab på cirka 5,5 millioner kr. Efter nedlukningen kontaktede sagsøgeren og vidnet advokat B, der efter et møde i banken fik aftalt, at cand. jur. C skulle undersøge hele sagsforløbet. Ved skrivelse af 28. oktober 2011 meddelte denne imidlertid nævnte advokat, at der ikke kunne gives sagsøgeren medhold i hans klage. Efter denne besked samt et udarbejdet responsum var vidnet og hendes mand klar over, at de ikke havde modtaget en korrekt eller fyldestgørende rådgivning, forinden valutaswap-aftalen blev indgået, samt at de derfor sandsynligvis kunne gøre et erstatningskrav gældende mod banken. Forud for afgørelsen af den nævnte klage, havde sagsøgeren og vidnet været til møde i banken og talt med erhvervskonsulent Under mødet fik de ”stukket en ny låneaftale ud” og som indeholdt en forhøjelse af et allerede eksisterende erhvervslån med 5,2 millioner kr. Låneprovenuet skulle bruges til at nedbringe et bevilget overtræk på sagsøgerens kassekredit. I første omgang nægtede sagsøgeren at underskrive lånedokumentet, men efter nærmere overvejelser samt drøftelser med advokat B, valgte han dog senere at gøre dette.

Vidnet har endvidere forklaret, at hun og sagsøgeren medtog de løbende opgørelser af den negative markedsværdi på valutaswap'en i resultatopgørelsen og foretog hertil svarende skattemæssige fradrag.

Parternes synspunkter

Sagsøgte har til støtte for sin frifindelsespåstand grundet forældelse/passivitet navnligt gjort gældende og/eller anført, at de af sagsøgeren under såvel påstand 1 som påstand 2 fremsatte krav er undergivet den 3-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1. Forældelsesfristen må regnes fra tidspunktet for den rådgivning, som sagsøgeren modtog forud for valutaswap-aftalen, det vil sige i september 2008, og på hvilket tidspunkt han var eller burde være bekendt med de betydelige risici ved denne. Dette navnlig henset til, at han kort forinden havde indgået og lukket en renteswap med en betydelig gevinst, samt rammeaftalernes klare bestemmelser og angivelse af ”A's ansvar”. Forældelsesfristen har ikke været suspenderet, men en eventuel suspension ophører under alle omstændigheder på det tidspunkt, hvor sagsøgeren blev, eller burde være blevet, bekendt med de betydelige risici, der var forbundet med valutaswap'en, og hvor han samtidig var i stand til at vurdere, om bankens rådgivning herom måtte anses for mangelfuld. I

perioden fra september 2008 til den endelige nedlukning af swap'en den 26. maj 2011 modtog sagsøgeren en række informationer eller underretninger fra banken om størrelsen af den negative markedsværdi, samt at kreditmaksimum var overskredet med heraf følgende krav om såvel forhøjelse af dette som yderligere sikkerhedsstillelse. Herudover valgte sagsøgeren den 10. februar 2011 at lukke 1/3 af swap'en ned og herved realisere et tab på godt 1,9 millioner kr. Uanset hvilken dato i nævnte periode man lægger til grund, var der indtrådt forældelse af de indtalte krav, da sagsøgeren den 14. oktober 2014 anlagde nærværende sag. Den af sagsøgte ved e-mail af 23. september 2011 bekræftede "suspension af eventuelle forældelsesfrister" har ingen betydning for forældelses- eller passivitetsspørgsmålet i sagen, idet retsvirkningen heraf alene er, at der ikke indtræder forældelse/passivitet i perioden frem til bankens afgørelse af klagesagen den 28. oktober 2011. Selv i det tilfælde, hvor suspensionserklæringen måtte have forlænget forældelsesfristen med 35 dage, det vil sige fra den 23. september til den 28. oktober 2011, var sagsøgerens krav forældet, da han indleverede sin stævning til retten. Hertil kommer, at der ikke er noget belæg for sagsøgerens synspunkt om, at forældelsesfristen først begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor klagesagen blev afgjort.

Særligt hvad angår sagsøgerens principale påstand 1 har sagsøgte bestridt, at denne ikke kan være genstand for forældelse. Såvel denne som sagsøgerens øvrige påstande udspringer nemlig af et og samme retsforhold, og de kan derfor alle gøres til genstand for særskilt forældelsesretlig vurdering. Efter sagsøgtes opfattelse er det i forhold til den vurdering irrelevant, om sagsøgeren baserer sin principale påstand 1 på anbringender om rådgiveransvar eller aftaleretlig ugyldighed, idet kravet i begge tilfælde er omfattet af forældelseslovens regler. Hvis retten ikke måtte være enig heri, må sagsøgerens ugyldighedsindsigelse anses for bortfaldet ved passivitet, idet han ikke har fremsat denne inden rimelig tid. Særligt hvad angår sagsøgerens subsidiært påståede modregningsret har sagsøgte bestridt, at betingelserne herfor i forældelseslovens § 24 er opfyldte. Dette allerede som følge af, at sagsøgeren ikke har dokumenteret, at der foreligger et konnekst krav, hvori der kan ske modregning efter nævnte bestemmelse.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand vedrørende forældelses-/passivitetsspørgsmålet i det væsentlige gjort gældende og/eller anført, at den retlige vurdering heraf er forskellig i relation til hvert af de af ham nedlagte påstande. Efter sagsøgerens opfattelse er det således kun hans subsidiære og mere subsidiære påstand 1 samt påstand 2, der er omfattet af forældelsesloven. Den principale påstand 1 er nemlig en ugyldighedsindsigelse, der ikke kan indeholdes i lovens anvendelsesområde, der i § 1 er beskrevet som "fordringer på penge eller andre ydelser". I relation til de førstnævnte påstande er der tale om låneaftaler og swapaftaler, der er underlagt en 10årig forældelsesfrist, der tidligst, og idet sagen omhandler ansvar uden for kontrakt, kan regnes fra tidspunktet for realisering af sagsøgerens økonomiske tab svarende til den negative markedsværdi. At sagsøgte i medfør af lovgivningen har en rådgivningsforpligtelse kan ikke ophøje eller kvalificere ansvaret til at være "i kontrakt". Reelt var der dog tale om en salgssituation og ikke en rådgivningssituation.

Hvis retten finder, at de nævnte aftaler ikke er undergivet en 10-årig forældelsesfrist, har sagsøgeren gjort gældende, at fristen i medfør af lovens § 3, stk. 2, har været suspenderet til i hvert fald tiden efter den 28. oktober 2011, hvor sagsøgte traf afgørelse i klagesagen, og hvorefter han ved supplerende undersøgelse blev klar over, at banken havde ydet ham en ansvarspådragende rådgivning og/eller vejledning. Alene swappens kompleksitet og uoverskuelighed underbygger også, at sagsøgeren var i utilregnelig uvidenhed om sit krav frem til efter nævnte tidspunkt. Hertil kommer, at der generelt gælder lempede beviskrav til, hvornår der foreligger suspenderende forhold, når der er tale om fejl begået ved professionel rådgivning. Ligeledes er det almindeligt antaget, at bevisbyrden kan vendes, såfremt han - sagsøgeren kan sandsynliggøre, at sagsøgte sad inde med de oplysninger, der var nødvendige for at vide, om han havde et krav mod banken.

Hvis retten ikke måtte være enig i noget af det ovenfor anførte, har sagsøgeren gjort gældende og/eller anført, at han i medfør af forældelseslovens § 24 er berettiget til - i det omfang hans erstatningskrav ikke måtte overstige sagsøgtes tilgodehavende mod ham - at modregne sin ”tilbagebetalingsforpligtelse i henhold til det underliggende låneforhold og de realiserede negative markedsværdier som følge af tvangsnedlukningen af valutaswappen”. Af samme årsag har sagsøgeren en retlig interesse i at få sagen taget under påkendelse. Betingelserne for modregning efter nævnte bestemmelse er *dels*, at såvel sagsøgtes krav på tilbagebetaling af låneprovenuet og sagsøgerens erstatningskrav udspringer af samme retsforhold, *dels* at førstnævnte krav er stiftet, forinden sagsøgtes erstatningskrav blev forældet. Begge disse betingelser er opfyldte, idet sagsøgtes ”tilgodehavende på tilbagebetaling af låneprovenu” og ”krav på betaling af negativ markedsværdi” samt sagsøgerens ”erstatningskrav i anledning af den mangelfulde rådgivning har en sådan fælles oprindelse og sammenknytning, at der foreligger konneksitet”.

For det tilfælde, at retten måtte finde, at der er indtrådt forældelse, har sagsøgeren i det væsentlige ”overordnet (gjort) gældende, at der ud fra samme begrundelse ikke er indtrådt retsfortabende passivitet”, idet banken var i ond tro om den fejlagtige og mangelfulde vejledning/rådgivning, ligesom han selv var i utilregnelig uvidenhed om grundlaget for sine indsigelser.

Rettens begrundelse og resultat

Efter det foreliggende, herunder sagsøgerens egen forklaring, har han gennem en årrække drevet landbrug og maskinstation med flere ansatte. Herudover har sagsøgerens hustru som registreret revisor taget sig af virksomhedens regnskabsmæssige forhold og herved haft indsigt i de antageligt mange engagementer og løbende kontakter med den nu sagsøgte bank.

Med denne erhvervsmæssige baggrund samt hustruens regnskabsmæssige fagkundskab og indsigt/bistand indgik sagsøgeren den 21. december 2007 aftale med sagsøgte om en renteswap, ligesom han underskrev hertil knyttede ramme- og pantsætningsaftaler. På sagsøgtes anbefaling valgte sagsøgeren

allerede et halvt års tid senere at nedlukke swap'en med en gevinst på godt 268.000 kr.

Sagsøgeren var derfor ikke helt ubekendt med swap-produktet, da han den 18. september 2008, og efter en ikke ganske fastlagt rådgivning fra banken, indgik den i nærværende sag omhandlede valutaswap, henholdsvis den 25. s.m. underskrev ramme- og pantsætningsaftaler, der i det væsentlige havde et indhold svarende til dem, der gjaldt for den tidligere renteswap.

I forlængelse af disse aftaler modtog sagsøgeren kvartalsvise swap-afregninger fra banken, og kunne herved konstatere, at markedsværdien konstant var negativ med flere millioner kr. Endvidere blev sagsøgeren løbende kontaktet af banken om den negative udvikling på CHF og måtte i konsekvens heraf forhøje rammeaftalens kreditmaksimum og stille yderligere sikkerhed.

Som forklaret af sagsøgerens hustru, var man opmærksom på de store tab og foretog skattemæssige fradrag for disse. Efter flere møder og drøftelser med banken, hvor sagsøgeren blandt andet afviste at følge dennes anbefaling om helt at nedlukke swap'en, aftalte han ifølge e-mail af 10. februar 2011, at 1/3 af denne "blev lukket ned i går svarende til en negativ markedsværdi på ca. DKK 1,929 mio."

Efter rettens opfattelse findes sagsøgeren i hvert fald på dette tidspunkt at have indset, at swap-aftalen imod hans angivelige forventning kunne, og nu også havde, påført ham et ganske betydeligt tab. Endvidere findes sagsøgeren allerede da, og på baggrund af det konstaterede tab samt det forudgående hændelsesforløb, at have haft en viden, der gjorde ham i stand til at vurdere, hvorvidt der var væsentlige fejl og mangler ved produktet samt den rådgivning, han havde modtaget forud for aftalen om valutaswappen, henholdsvis om han i den anledning havde et muligt erstatningskrav mod banken.

Sagsøgeren har i sin principale påstand 1 påberåbt sig ugyldighed. Opretholdelse af en sådan indsigelse kræver dog, at han inden rimelig tid, eller uden ugrundet ophold, efter at være bekendt med de nævnte forhold, gør denne gældende overfor banken. Da dette - uanset klagesagen og de mellemliggende drøftelser mellem parterne - ikke ses at være sket forud for nærværende sag, findes sagsøgeren allerede af denne årsag at have fortabt retten til nu at påberåbe sig indsigelsen.

Hvad angår de krav, som sagsøgeren har indtalt under sine øvrige påstande, og som alle vedrører erstatning i anledning af den mangelfulde rådgivning, som han angiveligt modtog forud for aftalen om valutaswap'en, findes forældelsen af disse i sin helhed at være omfattet af den almindelige 3-års frist i forældelseslovens § 3, stk. 1.

Denne frist må efter ovenstående regnes fra i hvert fald den 10. februar 2011. Henset hertil, og uanset fristen ifølge bankens e-mail af 23. september 2011 blev suspenderet i tiden frem til den 28. oktober s.å., findes samtlige krav

under de nævnte påstande at være forældet, da sagsøgeren den 16. oktober 2014 anlagde nærværende sag.

Som det fremgår af forældelseslovens § 24, bevarer en fordringshaver modregningsret over for krav, som udspringer af samme retsforhold, og som er stiftet, inden forældelsen indtrådte.

Da sagsøgeren imidlertid ikke nærmere har konkretiseret og/eller dokumenteret den af ham påberåbte konneks ”tilbagebetalingsforpligtelse i henhold til det underliggende låneforhold”, findes ej heller den herom nedlagte påstand om ret til modregning i medfør af nævnte bestemmelse at kunne tages til følge.

Der afsiges herefter dom i overensstemmelse med sagsøgtes frifindelsepåstand.

Hvad angår sagens omkostninger forholdes der som nærmere nedenfor bestemt, og hvorved bemærkes, at det tillagte beløb vedrører sagsøgtes udgifter til advokatbistand og er beregnet inklusive moms, idet banken efter det oplyste ikke er momsregistreret.

Der er ved afgørelsen af sagsomkostningsspørgsmålet lagt vægt på sagens værdi og omfang, herunder en halvanden dag lang hovedforhandling, samt det nu opnåede resultat.

Thi kendes for ret

Sagsøgte, Sydbank A/S, frifindes for de af sagsøgeren, A, under denne sag nedlagte påstande.

Inden 14 dage betaler sagsøgeren sagsomkostninger til sagsøgte med 300.000 kr., der forrentes efter rentelovens § 8 a.